

такъвъ не рядовенъ ученикъ е калпава работа. Почти всѣкой клонъ отъ наукъ-тѣ е като една вѣрига; за да ся ползуваме отъ него, трѣбва да го слѣдваме рядовно, безъ прѣскокулки. День-тѣ, кого-то ученикъ-тѣ прѣминува вѣнъ отъ училище-то, кога-то трѣбваше да е тамъ, е изгубенъ день, вѣчно изгубенъ!

Но това не е сама-та загуба на оногова, кой-то е не рядовенъ ученикъ; той губи още и нѣравствено, а отъ това и вещественно, и то твърдѣ много. Като навикне на нерядовность още отъ младость, той става такъвъ за всичкій си животъ и въ всички-тѣ си работи, а това е единъ отъ врѣдителни-тѣ навици. По тоя начинъ человекъ става нерядовенъ, ненаврѣмененъ нерѣшителенъ, непостоянъ, и то ся знае, не вѣренъ въ всички-тѣ си отношенія между хора-та. Такъвъ единъ човѣкъ ще е онеправданъ въ всички-тѣ си работи; днесъ ще захваща едно нѣщо, а у трѣ друго; днесъ ще прави, а утрѣ ще разправя; днесъ ще вѣрви по-една посокъ, а утрѣ по другъ, съ една рѣчь, человекъ *безъ начала, безъ основъ* въ всички-тѣ си дѣла. Той не може да бѣде человекъ, въ кого-то общество-то да има довѣрие.

Бащи и Майки, ако обичате мили-тѣ си чада, ако искате тѣхно-то врѣменно и вѣчно добро, ако желаете тѣ да станѣтъ полезни на себе си, на васъ и въобще на народа си, ако искате да бѣдѣтъ синове и дѣщери достойни за общество-то, — ако всичко това е тѣй, то пращайте ги на училище-то, и то рядовно. Съ това по-ясно ще покажете любовь-тѣ си къмъ тѣхъ.

„Кога-то начнешъ да провождашь момиче-то си въ училище-то, трѣбва голѣмо вниманіе; да го неоставяшь да липсува отъ него. По-голѣма рѣчка за